

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Apodixes, Sive Demonstrationes Tres Horrendarvm Blasphemiarvm Ecclesiae A Calvino Reformatae, Circa tres primos Symboli Catholici Articulos

Bosendorf, Hermann

Monasterii VWestphaliae, 1608

Capvt XI. Deum Patrem Caluinistarum minimas lapsiunculas punire
prorsus tyrannicè pœnis grauißimis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35415

At Caluino impossibile est circumdatum corpore mortis, siue Prophetam, siue Regem secundum cor Dei, per quantamcunq; gratiam vel amare Deum ex tota anima, vel carere concupiscentia, adeoq; impossibile est *ab homine quantumuis* (Nota bene Prædicans) *perfecto exire opus, quod non sit aliqua macula inquinatū.* 3. Inst. c. 15. §. 3. Consequitur igitur, quantamcunq; homo gratiam obtineat, siue ea sit ordinaria iustorum, siue extraordinaria Prophetarum, siue superabundans Apostolorum ac D. Virginis, adhuc legem illi remanere impossibilem, adeoq; veniendo contra legem semper peccare mortaliter, si modo verum est illud 2. Instit. c. 8. §. 58. *Qualicumq; legis transgressioni maledictionem Dei semper incūbere.* Quin iā à Caluino tuo, mi prædicans, diuortiū facis? Quin nunciū ei remittis? habes probatum è Caluini principijs, quod desiderasti, fac nunc etiam tu, quod promifisti; iube valere Caluinum cum suo tyrannico numine.

CAPVT XI.

Deum Patrem Calvinistarum minimas lapsunculas punire prorsus tyrannicè pœnis grauissimis.

Sextum argumentū. Tyrannum censuerunt veteres Tamberlanum Scytham, non tam quod Baiazeten Turcarum principem bello captum caueæ inclusit, & catenis vinctum canis

nis instar comedere analecta iussit, quàm quod militem qui pauxillum lactis mulierculæ suffuratus erat, trucidari mandârit, & apertis intestinis lac epotum inde extrahi. Etiam in tyrannis numerârunt Herodem, non in exteros tantum, sed & domesticos & liberos (vt porcum se potius quàm filium Herodis esse malle dictitare consueuerit Augustus Imperator) leues ob causas defæuientem eorumq; sanguine manus suas respergētem. Pro tyrannis habuerunt Neronem, Domitianum, Caligulam, aliaq; Imperij Romani portenta: quod leuissimas ob culpas multos honesti ordinis, prius stigmate deformatos, ad munitio- nes viarum, ad metalla, ad bestias condemnâ- rint, aut bestiarum more caueis coërcuerint, vel medios ferris dissecuerint. Tyranni cru- deles ab omni semper æuo iudicati sunt, qui pro erratis minimis pœnas definiuere grauis- simas. Nihil horum non facit Calvinistarum Deus. Ille inordinatorum lactis desiderio- rum vindex est sub pœna mortis æternæ; ille fermunculorū mille noxiorum, sed vel ludi- crorum & iocularium, vel inconsideratorum Rhadamante durior diriorque per æternas flammâs punitor est: ille lapsiuncularum sin- gularum ex humana fragilitate cõmissarum infatiabilis in sempiternum castigator est: ille deniq; minimorum æquè ac grauissimorum peccatorum ad æternâ mortem inferorumq;

Omnes la-
psus huma-
ni sunt
peccata
mortalia
Caluini-
stis.

tor-

tormenta deputator est: & nō sit tyrānus? non sit etiam hoc immanior, quā vllus vnquam extitit tyrānus, quo pœna æterna grauior est temporali? quo difficilior est cautio à peccato veniali? Sed occurrit prædicans num. 50. ex

Responſio
Vorſtiana

Caluino *Sanctorum delicta* (abnegatio, abiuratioque Christi à Petro, homicidia in Latrone crucifixo cum Christo, persecutio Stephani & Ecclesiæ in Saulo)

Refutatur.

venialia esse, quia ex Dei misericordia veniam cōsequuntur. Sed præter rem est, hæc venialis peccati nomenclatura. Scimus enim si veniale sumatur pro eo, quod veniā im-

Quid sit p
prie venia-
le peccatū.

petrat; ita omnia, etiam in cælum clamantia peccata, dici posse venialia in ijs qui ad Deum cōuertuntur per pœnitentiā. De leuiculis & venialibus, ex obiecto, ex surreptione, ex alijs circūstantijs agimus de quib. Bellar. li. i. de amiss. gratiæ c. 9. 10. 11. ppter hæc æternæ morti fragilē hominē iubiocere tyrānicum cēsemus.

Obiectio
Vorſtiana.

Sed instat prædicans num. 60. *omne peccatum ex natura sua spectat ū* (apud Deum Calvinistarum) *mortem mereri æternam, & proinde non excipienda etiam minima.*

Solutio.

Omnino hoc ipsum est q̄ volebā, hoc est, quod in thesi asseritur. Mortē igitur æternam cōmeretur non minus Saræ risus Gen. 17. mendaciolū officiosum obstetricum Exod. 1. ociosa verbula quotidie cuiuslibet excidentia, quā odium parricidiumque Cain, Gen. 4. quā homicidium adulteriumq̄; Dauid 2. Reg. 11. quā Iudæ in Christum scelus proditioq̄; Et æquē sunt mortalia secundū se

Verbum o-
ciosum æ.
quē est
mortale
peccatum
Caluinistis
ac parrici-
dium.

sumpta

sumpta bucellæ panis sumptio auidior largi-
orq; saltatiuncula hilarior, aspectus incauti-
or, atq; possint esse Adami flagitiū, quo om-
nes posteros perdidit, Sodomæorū nequitia,
cœlitus igne punita, obmurmuratio Core, Da-
than, & Abiron. Quis propter hoc carnificem

non Dicat Deum Calvinistarum? quis nō eum
crudelissimis tyrānis crudeliorem exclamet?

2. Obiectio
prædicatis.

Quod opponat: *Stipēdium peccati mors* Rom. 6.
respondebimus ei cū veteribus omnib. inter-
pretibus, nō idem esse stipendium peccati, &
stipendiū omnis peccati. Prior indefinita est

Solutio.

& vera, quia stipendium peccati mortalis & o-
riginalis mors est, posterior vniuersalis & fal-
sa est, nec ab Apostolo intēta, vt cui sermo sit
de peccato ab vno homine ad posteros deriua-
to, & de onere ab adultis Romanis per baptis-
mum deposito. Suspendium furti pœnam esse

A simili.

in lege nemo nescit, at nō ob id suspendiū om-
nis furti (puta teruncij vel cassæ nucis) est pœ-
na. Sic etiam anima, quæ peccauerit (nō quo-
cunq; modo, id enim Ezechiel c: 18. nō expri-
mit, sed quæ peccauerit ad mortem, & ex con-
tēptu Dei, & mādatorum eius) ipsa morietur.

Obiectio 3.
Solutus.

Quæ omnia ita esse Iacobus c. 1. à prædicāte ci-
tatus pro nobis cōtra ipsum ostēdit. Sic enim

Obiect 4.
retorta cō-
tra prædi-
cantem.

*Vnusquisq; tentatur à concupiscentia sua ab-
tractus & illectus* (in qua tētatione necdū pecca-
tū ab Apostolo exprimitur) *deinde cōcupiscentia
cū conceperit parit peccatū* (attende progressum à
primo

primo motu ad voluntariam in eo moram & complacentiam aliquam) *peccatum vero cum consummatum fuerit*, (deliberato consensu voluntatis approbatum) *generat primum mortem*. falsum igitur, quod antequam consummetur, mortem generet. At etiam antè quàm cōsummetur est peccatum, eaquē causa ab Apostolo ante consummationem etiam peccatum dicitur. Datur igitur peccatum Apostolo quod mortem non generet, sicut & datur Christo aliqua animi aduersus proximum motio, quæ non statuat hominem reum gehennæ ignis, etsi interim ipsum non eximat à iudicio confiliorum, qui vel irascitur, vel Racha dixerit, Matth. 5. Vide Bellarm, lib. 1. de amiss. gratiæ c. 9. Agnoscit scripturâ hanc peccati venialis & mortalis distinctionem, agnoscit eandem omnis vetus & vera philosophia, agnoscunt illam vniuersæ respubl. quæ delicta ciuium populiq; non omnia esse digna mortis supplicio norunt, sed eorum aliqua propter leuitatem ipsorum reprehensione, multâ, virgis, exilio, vt sufficiente & iusta pœna plectunt. Vnicus Calvinianus Deus, & scripturæ, & Philosophiæ, & Politicæ omnis ignarus, errata omnia minima maxima æterna morte iudicat prædicante concedente dignissima. A deo vt puniret puerum æternis supplicijs, si quis esset mortuus, in quo non nisi vnici tantum verbi otiosi reatû deprehenderet, vel alicuius motus

Calvinianus Deus mortuû in culpa verbi otiosi in æternum damnat.

tus

tus rationem præuenientis iudiciū reperiret. De hoc tamen posteriore disputat, §. 61: prædicans, & negat cupiditates omnem deliberationem antegressas esse Caluino verè malas. Sed hanc eius impudentiam Caluini verbis ad longum positis retundamus, quæ lib. 2. Instit.

c. 8. §. 58. sic habent: *pupugit nos aliquod animi desiderium? iam concupiscentia rei tenemur, & simul iustum mur legis transgressores. Quia Dominus non tantum deliberare & machinari, quod sit in iacturam alterius, vetat, sed & concupiscentia stimulari & astuare.*

Pudet omnes intelligentes impudentis ignorantia, tuæ prædicans, qui loco Caluini per Iesuitas tibi digito quasi ostenso, eum vel non inspexeris, vel in eo intelligere non potueris, qd tibi velint primo (*pupugit nos*). Neq; enim, vt pungamur opus est antegressa deliberatione: deinde quid significet (*Dominus non tantum deliberare vetat*) quo deliberationem antegressam reiicit: ad extremum quid sit, quod *vetat stimulari & astuare*. Comminiscere quicquid libet, nunquam efficies, vt hæc Caluini tui oracula aliter interpretentur Latine lingue periti, quam primos concupiscentia motus, deliberationem præuenientes, quam æstum stimulosq; nature corruptæ, quam rebellionem carnis contra legem mentis, esse illi peccata mortalia ignibus digna

sempiternis.

Sentire
prauas car-
nis Satha-
næq; sug-
gestionis
est peccatū
mortale
Caluino.

F CAPVT